

eller det var blevet det, at de vistnok i og for sig gode Grunde, der vare anførte af det ærede kongevalgte Medlem, havde bevirket, at Lovforslaget var blevet forfattet. Jeg vilde ganske vist især have anset det for uheldigt, om det sidste var blevet Tilfældet, at Lovforslaget uventet var blevet forfattet i den ærede Ministers Fraværelse; thi vel erindrer jeg, at Conseilspræsidenten var tilstede, men han kunde neppe være tilstrækkelig forberedt paa de Indvendinger, der fremkom mod Forslaget. Der var nu paa dette Tidspunkt ikke nogen anden Vej, ad hvilken man kunde blive fri for at stemme i det Dieblik, end den, som Thinget valgte, og ligeledes har der ikke været nogen anden Vej, ad hvilken det Spørgsmaal kunde bringes til Thingets Afgjørelse, om det her omhandlede Beløb reelig kunde gaae ind i Statskassen eller ikke, end ved at indbringe et saadant Forslag, som det foreliggende; thi i saadanne Spørgsmaal maa Formandens Afgjørelse være bindende. Efterat Formanden havde erklæret, at der ikke kunde stilles Endringsforslag, hvilket først var vor Hensigt, saa var den anden Vej jo blot en Form for at stille saadanne Endringsforslag, og vi iagttog i saa Henseende al mulig Egard lige over for den ærede Minister, idet Udvalgets Formand konfererede med Ministeren, som erklærede, at han ikke havde Noget imod det paataente Forslag. — Hvad selve Sagen angaar, saa gaar det med den Slags Ting, som det saa ofte gaar, at, naar Opmærksomheden slet ikke bliver henledet paa en Ting, saa lukker man Øinene i og saa glider det. Naar derimod Opmærksomheden særlig henledes derpaa, saa er der Nogle, som sige: ja, lad det gaae altveleg; men der er Andre, som sige; nei, det er der ikke tilstrækkelig Grund til, det kan ikke være Landstinget forment, at se lidt nærmere paa denne Sag og spørge, om det ikke er unaturligt, at dette Beløb gaar ind i Statskassen. I den Henseende indeholder nemlig unegtelig dette lille Forslag, der her foreligger, noget meget Giendommeligt, idet der jo ikke her er Tale om at bevilge et Beløb, f. Ex. af Sorø Akademi eller hvilken som helst anden Fond til Jormaal, der anses for at ligge indenfor det Omraade, hvortil Fonden efter Lovgivningsmagtens Bestemmelser kan medvirke. Nei, her er Spørgsmaal om ligefrem at lade Statskassen faae en ganske vist ikke stor, men dog høist umotiveret Indtægt. Det er det Giendommelige, der foreligger i nærværende Tilfælde, og derfor kunde jeg, da det ærede kongevalgte Medlem fremhævede dette og stærkt henlede Opmærksomheden derpaa, ikke Andet end sige til mig selv: ja, det ærede Medlem har Ret, det staar for mig, som om han har Ret. Der er, som sagt, ikke Spørgsmaal om at bevilge et Tilskud fra Sorø Akademi til Theatret, der er ikke Spørgsmaal om at bevilge Tilskud fra Sorø Akademi til Seminarieudgifter, men Spørgsmaalet er om at tage det Udbytte, som indkommer ved Salget af Eiendomme, som ere opførte for Seminariefondens

Regning og lægge det i Statskassen, i Stedet for at lade det gaa til Seminariefonden, hvorefter det ifølge den Fremgangsmaade, som hidtil har været anvendt, rimeligvis vil blive benyttet ved en senere Finantslov, saa at Tilskudet fra Sorø Akademi i det Nar blev saa meget mindre. Der er en Seminariefond, de ærede Herrer kunne ikke benægte, at der er en saadan, fordi man har brugt Pengekapitalen. Man kan jo have en meget betydelig Formue uden at have en Pengekapital tilstede; naar man f. Ex. har Gods og mange Tiender, kan man være meget formuende uden at have Millioner eller hundrede Tusinder i Pengekapital. Nu er Seminariefondens Formue ikke stor, men denne Fond har dog en Formue, som Enhver, der vil se paa Finantsloven, vil kunne forvise sig om, og den høitærede Minister vil heller ikke drage i Tvivl, at Seminariefonden har en Formue, siden dens Indtægter findes opførte paa hans eget Budgetforslag. Ellers vilde det være absurd paa Finantsloven vedvarende at tale om Seminariefonden og opføre Indtægter, som denne Fond faar, Indtægter af Fondens Gods i Viborg Stift og Indtægter af de Fonden tilhørende 6 Kirker i Aalborg Stift. Formuen kan være større eller mindre, men der er en Formue. Forholdet er altsaa ikke det, at Fonden alene har en uopsigelig Kapital, som ingen Rente giver — saa vilde det næsten være Ironi at tale om Formue —, og jeg tror, det maa erkjendes, at det ærede 6te kongevalgte Medlem (Kjølshorn-Teilmann) har Ret i, at det er noget Mere, jeg skal albeles ikke bruge stærke Udtryk, jeg siger kun, at det er noget Mere, end man ellers pleier gjøre, naar man uden videre indklasserer det Nar Tusinde Rigsdaler, som indkommer ved disse Eiendommers Salg, og lægger dem i Statskassen istedetfor at lægge dem i Seminariefonden eller henlægge dem til Sorø Akademies Midler. Jeg for mit Vedkommende skulde meget gjerne stemme for, at dette Beløb tilfaldt Sorø Akademi. Jeg har, som sagt, kun anset det for min Pligt at bidrage til, at Sagen kom til at foreligge klar for Thingets ærede Medlemmer saaledes, at de kunne stemme over den. Det er en Selvsjølge, at man maa anvende en noget forskjellig Opmærksomhed paa Sagerne efter deres større og mindre Betydning, men det have vi heller ikke forsømt, thi dersom vi skulde have taget Sagen uden Hensyn dertil, vilde vi have stillet flere Forslag til denne lille Lov. Der er adskilligt Andet i den, som afsiger fra Ministerens oprindelige Forslag, og hvortil man i og for sig kunde føle sig fristet til at stille Endringsforslag, men vi fandt, at det var at gjøre altsor meget af det. Om det ærede Thing finder, at vi allerede nu have gjort altsor meget af det, eller at vi have haant Ret til at henlede Opmærksomheden paa Sagen, skal jeg henstille. Jeg har i alt Fald gjort det, som jeg tror, man ved 3die Behandling ønskede, nemlig at fremskille Sagen saaledes, at der foreligger klare